

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 139/14

Λουξεμβούργο, 22 Οκτωβρίου 2014

Απόφαση στις υποθέσεις C-344/13 και C-367/13
Blanco και Fabretti κατά Agenzia delle Entrate - Direzione Provinciale I di
Roma - Ufficio Controlli

Φορολογώντας τα κέρδη από τυχερά παίγνια τα οποία αποκτήθηκαν σε άλλα κράτη μέλη, ενώ απαλλάσσει του φόρου ανάλογα κέρδη τα οποία αποκτήθηκαν στην Ιταλία, η ιταλική νομοθεσία περιορίζει την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών

Κατά το Δικαστήριο, ο περιορισμός αυτός δεν δικαιολογείται από λόγους καταπολεμήσεως του ξεπλύματος χρήματος και του εθισμού στα τυχερά παίγνια

Στην Ιταλία, τα κέρδη τα οποία αποκτώνται σε επιχειρήσεις τυχερών παιγνίων υπόκεινται στον φόρο εισοδήματος. Εντούτοις, τα κέρδη τα οποία αποκτώνται σε επιχειρήσεις παιγνίων ευρισκόμενες στην Ιταλία απαλλάσσονται του εν λόγω φόρου, καθόσον η παρακράτηση φόρου επί των κερδών τα οποία καταβάλλονται από τις επιχειρήσεις αυτές περιλαμβάνεται στον φόρο επί της ψυχαγωγίας. Τελικώς, για τα πρόσωπα τα οποία είναι κάτοικοι Ιταλίας, μόνον τα κέρδη τα οποία αποκτώνται σε επιχειρήσεις παιγνίων ευρισκόμενες στην αλλοδαπή καθίστανται μέρος της βάσεως επιβολής φόρου εισοδήματος.

Οι ιταλικές φορολογικές αρχές προσήψαν στον Cristiano Blanco και τον Pier Paolo Fabretti ότι δεν δήλωσαν διάφορα κέρδη τα οποία αποκόμισαν σε καζίνο στην αλλοδαπή. Οι ίδιοι υποστήριξαν ότι οι εις βάρος τους πράξεις επιβολής φόρου παραβιάζουν την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, δεδομένου ότι τα κέρδη τα οποία αποκτήθηκαν στην Ιταλία απαλλάσσονται του φόρου. Οι ιταλικές αρχές εκτιμούν, από την πλευρά τους, ότι η εθνική νομοθεσία έχει ως σκοπό την πρόληψη του ξεπλύματος χρήματος στην αλλοδαπή και τον περιορισμό της φυγής στην αλλοδαπή (ή της εισαγωγής στην Ιταλία) κεφαλαίων αβέβαιης προελεύσεως.

Η Commissione tributaria provinciale di Roma (επαρχιακή επιτροπή φορολογικών διαφορών της Ρώμης, στην Ιταλία) ζητεί από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να διευκρινιστεί εάν 1) εθνική νομοθεσία μπορεί να υποβάλει σε φόρο εισοδήματος τα κέρδη από τυχερά παίγνια τα οποία αποκτήθηκαν σε άλλα κράτη μέλη, ενώ απαλλάσσει του φόρου εκείνα τα οποία αποκτήθηκαν σε ημεδαπές επιχειρήσεις (ύπαρξη περιορισμού στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών) και 2) εάν δύνανται να δικαιολογήσουν τέτοια διαφορετική μεταχείριση λόγοι δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας ή δημοσίας υγείας.

Με τη σημερινή του απόφαση, **το Δικαστήριο αποφαινεται ότι, απαλλάσσοντας από τον φόρο εισοδήματος μόνον τα κέρδη από τυχερά παίγνια τα οποία αποκτήθηκαν στην Ιταλία, η ιταλική νομοθεσία θέσπισε διαφορετικό φορολογικό καθεστώς ανάλογα με το κατά πόσον τα κέρδη αποκτώνται στην Ιταλία ή σε άλλα κράτη μέλη.** Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι τέτοια διαφορά φορολογικής μεταχειρίσεως αποθαρρύνει τους παίκτες από το να μετακινούνται και να συμμετέχουν σε τυχερά παίγνια σε άλλα κράτη μέλη. Το γεγονός ότι οι πάροχοι των παιγνίων οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι στην Ιταλία υπόκεινται στον φόρο επί της ψυχαγωγίας δεν απαλλάσσει την ιταλική νομοθεσία από τον προδήλως διακριτικό χαρακτήρα της, δεδομένου ότι ο φόρος αυτός δεν είναι ανάλογος του φόρου εισοδήματος¹. **Ως εκ τούτου, η ιταλική νομοθεσία θεσπίζει περιορισμό ο οποίος εισάγει διάκριση ως προς την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών.**

Όσον αφορά την ενδεχόμενη δικαιολόγηση τέτοιας διακρίσεως, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι περιορισμός ο οποίος εισάγει διάκριση μπορεί να δικαιολογηθεί μόνον εάν επιδιώκει σκοπούς δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας και δημοσίας υγείας. Στην προκειμένη περίπτωση, το

¹ Βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση του Δικαστηρίου, της 13ης Νοεμβρίου 2003, Lindman (υπόθεση [C-42/02](#)).

Δικαστήριο επισημαίνει, πρώτον, ότι οι αρχές κράτους μέλους δεν μπορούν βασίμως να τεκμαίρουν, γενικώς και αδιακρίτως, ότι οι οργανισμοί και οι οντότητες που είναι εγκατεστημένοι σε άλλο κράτος μέλος επιδίδονται σε εγκληματικές δραστηριότητες². Επιπροσθέτως, ο γενικός αποκλεισμός του ευεργετήματος αυτής της απαλλαγής στον οποίο έχει προβεί η Ιταλία βαίνει πέραν του αναγκαίου μέτρου για την πάταξη του ξεπλύματος κεφαλαίων. Δεύτερον, δεν είναι συνεπές για κράτος μέλος το οποίο επιδιώκει να καταπολεμήσει τον εθισμό στα τυχερά παίγνια αφενός, να φορολογεί τους καταναλωτές οι οποίοι συμμετέχουν σε τυχερά παίγνια σε άλλα κράτη μέλη και, αφετέρου, να απαλλάσσει τους ίδιους καταναλωτές όταν συμμετέχουν σε τυχερά παίγνια στην Ιταλία. Συγκεκριμένα, τέτοια απαλλαγή δύναται να έχει ως αποτέλεσμα την ενθάρρυνση των καταναλωτών να συμμετέχουν στα τυχερά παίγνια και, ως εκ τούτου, ουδόλως δύναται να εγγυηθεί την υλοποίηση του ως άνω σκοπού. **Το Δικαστήριο καταλήγει ότι παρόμοια διάκριση δεν είναι δικαιολογημένη.**

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

² Απόφαση του Δικαστηρίου, της 6ης Οκτωβρίου 2009, Επιτροπή κατά Ισπανίας (υπόθεση [C-153/08](#)).